

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT
VAN

20 - 10 - 1999
ochtend

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkorting en bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000	:	Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Integraal Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum vergadering
COM	:	Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000	:	Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA	:	Questions et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT – C 018

VRAGEN EN INTERPELLATIES

– Vraag van de heer **Claude Desmedt** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het spreidingsplan voor kandidaat-politieke vluchtelingen (nr. 146)

Sprekers : **Claude Desmedt** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 5

– Vraag van de heer **Pieter De Crem** tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over de opvang van asielzoekers door de OCMW's (nr. 191)

Sprekers : **Pieter De Crem** en **Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie 6

– Vraag van de heer **Olivier Chastel** tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over de opvangcentra voor vluchtelingen (nr. 201)

Sprekers : **Olivier Chastel** en **Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie 7

– Vraag van de heer **Francis Van den Eynde** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het opvangcentrum voor asielzoekers in de Gentse Leopoldskazerne (nr. 155)

Sprekers : **Francis Van den Eynde** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 7

– Vraag van mevrouw Simonne Creyf tot de minister van Binnenlandse Zaken over de erkenning als rampgebied (nr. 162)

Sprekers : **Simonne Creyf** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 8

– Vraag van de heren **Pieter De Crem**, **Willy Cortois** en **François-Xavier de Donnée** en interpellatie van de heren **Filip De Man** en **Richard Fournaux** tot de minister van Binnenlandse Zaken over het regularisatiebeleid (nrs 153, 83, 90, 204, 221)

Sprekers : **Pieter De Crem**, **Filip De Man**, **Richard Fournaux**, **Willy Cortois**, **Francis-Xavier de Donnée**, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken en **Vincent Decroly** 8

– Vraag van de heer **Marcel Hendrickx** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de pensionering van beroepsbrandweerlui (nr. 192)

Sprekers : **Marcel Hendrickx** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 13

– Vraag van de heer **Willy Cortois** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de bescherming tegen de gewelddriminaliteit (nr. 219)

Sprekers : **Willy Cortois** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 14

– Vraag van de heer **Pieter De Crem** tot de eerste minister en tot de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over de modernisering van het openbaar ambt (nr. 142)

Sprekers : **Pieter De Crem** en **Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen 14

COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING

WOENSDAG 20 OKTOBER 1999

OCHTEND

VOORZITTER :

de heer **Paul TANT**

De vergadering wordt geopend om 9.40 uur.

VRAGEN EN INTERPELLATIES

HET SPREIDINGSPLAN VOOR KANDIDAAT-POLITIEKE VLUCHTELINGEN

Vraag van de heer Claude Desmedt tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de toepassing van het spreidingsplan voor kandidaat-politieke vluchtelingen" (nr. 146)

De heer **Claude Desmedt** (PRL FDF MCC) : Gemeenten krijgen van Binnenlandse Zaken regelmatig quota's toegewezen van mensen die zij in de gemeente moeten inschrijven. Vaak ligt het reële aantal mensen die de gemeente moet opnemen, echter ruim boven de quota, zoals in de gemeente Ukkel. Hoe is een dergelijke discrepantie mogelijk ? Hoe wordt ervoor gezorgd dat de door de minister bepaalde quota's worden gerespecteerd ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Na elke reeks van 5.000 asielzoekers die een gemeente toegewezen krijgt voor verplichte inschrijving en maatschap-

pelijke dienstverlening, wordt een bijkomende quota berekend. Sinds de invoering van het principe van het spreidingsplan op 4 juli 1995 zitten we intussen aan het dertiende spreidingsplan, en dus de dertiende quota. Belangrijk is dat elke nieuwe quota de vorige niet vervangt maar erbij geteld moet worden ; het is dus een cumulatieve quota.

Wat de gemeente Ukkel betreft, bedraagt het totaal van de jongste vier quota's (spreidingsplannen 10-13) 164 asielzoekers, dus veel meer dan de 82 mensen met "code 207".

Wanneer voor sommige kandidaat-politieke vluchtelingen de code 207 geschrapt wordt, bijvoorbeeld omdat zij een bevel om het grondgebied te verlaten krijgen, wordt de gemeente ontheven van haar verplichting om sociale steun te verlenen. De aldus vrijgekomen plaats wordt niet door een andere asielzoeker ingenomen.

De geldigheidsduur van een spreidingsplan hangt af van het wisselende aantal asielzoekers die een code 207

moeten krijgen, en het aantal beschikbare plaatsen in de open opvangcentra.

Besluit : er is geen definitieve quota, maar wel een algemene quota in evolutie, die door de gemeenten aan de hand van de toegezonden documenten kan worden berekend.

De heer **Claude Desmedt** (PRL FDF MCC) : Ik dank de minister voor zijn omstandige antwoord. Wat me vooral verwondert, is dat de quota's bij elkaar worden opgeteld. Voor Ukkel geeft dat dus meer dan 160 kandidaat-politieke vluchtelingen, wat een zware last om dragen is.

Ik denk ook dat de meeste gemeenten en OCMW's niet begrepen hebben dat de quota's cumulatief gezien moesten worden.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

OPVANG VAN ASIELZOEKERS DOOR DE OCMW'S

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de problemen die de OCMW's ondervinden met de opvang van asielzoekers en de verklaringen van de minister over de bestraffing van gemeenten die geen materiële opvang willen voorzien voor vluchtelingen" (nr. 191)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Op 13 oktober 1999 legde de minister in de Senaatscommissie voor Binnenlandse Zaken een aantal verklaringen af die de ongerustheid bij de lokale besturen over hun toenemende rol in het asielbeleid nog hebben aangewakkerd.

Graag wil ik hierover enkele vragen stellen aan de minister. De stijging van het aantal asielzoekers stelt niet alleen de regering voor grote problemen. De OCMW's kregen tot voor kort de kandidaat-vluchtelingen al over de vloer voor de ontvankelijkheidsfase van de procedure achter de rug was. Vaak zijn de OCMW's niet voorbereid op die taak. Nu wil de regering de financiële steun vervangen door materiële steun. Van de minister had ik graag vernomen of hij over de hele problematiek reeds officieel overleg heeft gepleegd met de OCMW's.

Zal het verlenen van materiële hulp uiteindelijk geen hoger kostenplaatsje meebrengen voor de overheid ? Welke criteria zullen gehanteerd worden voor die materiële hulpverlening ? Hoe wil de minister de gemeenten die niet willen meewerken aan de materiële steunverlening zelf laten betalen ? Op welke rechtsgrond baseert de minister zich om desgevallend financiële middelen te onttrekken aan de gemeenten ?

Artikel 18bis van de vreemdelingenwet wordt niet toegepast. Als dat artikel zou worden toegepast, dan kunnen de problemen van grote steden worden opgelost. Wanneer zal de minister zijn beslissing ten uitvoer leggen ?

Minister **Johan Vande Lanotte** (*in het Nederlands*) : Ik heb zowel voor als na de Ministerraad met de OCMW's gesprekken gevoerd. Er is dus ruimschoots overleg gepleegd en er werd rekening gehouden met de verzuchtingen van de lokale besturen.

Inzake materiële opvang ben ik ervan overtuigd dat onmiddellijke financiële steun weinig zin heeft. Het geld gaat vaak op aan – vaak veel te dure – huisvesting, georganiseerd door huisjesmelkers. We moeten dergelijke vormen van uitbuiting vermijden. We willen zelf zorgen voor huisvesting, medische zorgen en dergelijke. Dit betekent : zoveel mogelijk opvang in open centra. Onze capaciteit is sinds een drietal weken trouwens voldoende om de asielzoekers op te vangen.

Veel OCMW's waren niet gelukkig met de vroegere regeling, die alleen maar in financiële steun voorzag. Ze zagen ook de gebreken van het systeem in.

We gaan die vrijwilligheid van gemeenten stimuleren. Materiële hulp zal volledig betaald worden. Dat betekent een lastenvermindering voor de OCMW's. Daarover bestaat een akkoord met de OCMW's.

Als stok achter de deur voor gemeenten die systematisch vluchtelingen weigeren, wil ik maatregelen behouden. Daarmee is de VBSG het wel niet eens.

Alle vluchtelingen moeten worden kunnen opgevangen. Dat is het doel. Slagen we daar niet in, dan zullen gemeenten die niet willen meewerken "gestraft" worden. Wat die straf betreft, daar wil ik mij nog niet over uitspreken. Ik ben er gerust in dat ik de stok achter de deur niet zal nodig hebben.

Er zijn bepaalde gemeenten die manifest weigeren asielzoekers op te vangen en ze systematisch doorsturen naar de grote steden. Die gemeenten krijgen volgens de huidige wetgeving slechts 50 procent van de door hun verstrekte bestaansminima terugbetaald. Ik wil zelfs verder gaan : wie echt systematisch weigert op te vangen, zal voortaan zelfs niets meer terugbetaald krijgen. Over deze maatregel is er in de Vereniging van Belgische steden en gemeenten geen eensgezindheid.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De onzichtbare stok achter de deur heeft weinig zin. Gemeentebesturen hebben een andere aanpak nodig.

Zomaar een straf opleggen, zonder wet die dat regelt, is onmogelijk. "Manifest en systematisch weigeren" moet

duidelijk gedefinieerd worden. Vluchtelingen willen vaak niet blijven op het adres dat ze krijgen toegewezen. Daarvoor kan je de gemeenten toch niet straffen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

OPVANGCENTRA VOOR VLUCHTELINGEN

Vraag van de heer Olivier Chastel tot de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke integratie en Sociale economie over "de opvangcentra voor vluchtelingen (nr. 201)

De heer **Olivier Chastel** (PRL FDF MCC) : In april jongstleden werd het voormalige huis van Mariemont, dat eigendom is van de Regie der Gebouwen, opgeknapt met de bedoeling er Kosovaren onder te brengen die uit hun door de oorlog geteisterde provincie waren gevlucht. Nadien dienden er snel maatregelen te worden getroffen om de nooit geziene toestroom van asielzoekers in ons land het hoofd te bieden. Zo herbergt het centrum van Morlanwelz sinds eind juli vluchtelingen van alle nationaliteiten. Medio september werden die personen naar het nieuwe centrum voor vluchtelingen te Charleroi (Jumet) overgebracht. De minister voor Maatschappelijke Integratie zou op een bepaald ogenblik zijn belangstelling voor het gebouw te Morlanwelz hebben laten blijken. Kan hij toelichtingen over het beheer van de centra voor vluchtelingen en de toekomstige bestemming van het centrum te Morlanwelz verstrekken ?

Minister **Johan Vande Lanotte** (*in het Frans*) : Wij hebben dat centrum gebruikt om er Kosovaren op te vangen. Het betrof een tijdelijke oplossing. De betrokken vluchtelingen werden op 23 september naar het centrum te Jumet overgebracht. Wij onderzoeken nu welke bestemming aan dat gebouw kan worden gegeven. Het verkeert momenteel in slechte staat, en vooral de technische installatie laat te wensen over.

De federale overheid is net op zoek naar een gebouw om vluchtelingen op te vangen. Het gebouw te Morlanwelz komt daarvoor in aanmerking. Wij beschikken over een raming van de kosten voor een renovatie van het gebouw. Ik heb minister Daems gevraagd welke terzake de mogelijkheden zijn. Als de begroting het toestaat, heb ik belangstelling voor het centrum te Morlanwelz.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

OPVANGCENTRUM VOOR ASIELZOEKERS IN DE GENTSE LEOPOLDSKAZERNE

Vraag van de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de wijze waarop een opvangcentrum voor asielzoekers in de Gentse Leopoldskazerne opgericht werd" (nr. 155)

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : De laatste weken zijn er nogal wat problemen geweest tussen de minister en de stad Gent. We kunnen op z'n minst spreken van een communicatieprobleem.

Ondertussen dient er zich een nieuwe confrontatie aan. In de Gentse Leopoldskazerne werd in zeven haasten door Binnenlandse Zaken een open opvangcentrum voor asielzoekers ingericht. Deze kazerne ligt in volle stadscentrum. Het blijkt nu dat het Gentse stadsbestuur hiervan slechts op het laatste nippertje en dan nog via een eenvoudig telefoontje op de hoogte werd gebracht. Op een vraag van het stadsbestuur voor meer uitleg, ontving men vanwege de minister van Binnenlandse Zaken een laconiek faxbericht. (*De spreker citeert de inhoud van de fax aan de burgemeester van Gent.*)

Daar moet het stadsbestuur van Gent het dan mee stellen. Het gaat hier om een open opvangcentrum. Er bevinden zich ongeveer 90 vluchtelingen. Er zijn heel wat klachten binnen en buiten de Leopoldskazerne.

Wanneer gaat u deze situatie veranderen ? Over hoeveel vluchtelingen gaat het ? Hoelang zullen ze blijven ? Welke maatregelen gaat u nemen om Gent van nog meer vluchtelingen te sparen ? De stad is immers getraumatiseerd en zelfs de Gentse burgemeester doet zijn beklag over het feit dat er reeds 6000 vluchtelingen zijn in zijn stad.

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Mijn contacten met de stad Gent zijn goed en verlopen in een openhartige sfeer. Dat gezegd zijnde zou ik graag hebben dat uw verklaringen verband houden met het opschrift van uw vragen. Zoniet kan ik onmogelijk de antwoorden voorbereiden.

Ik herinner me de fax aan de stad Gent, die verantwoordelijk is inzake brandveiligheid.

Sommige Kosovaren zijn asielzoekers, anderen hebben het voorlopig vluchtelingenstatuut, nog anderen willen naar Groot-Brittannië en zijn illegaal in ons land.

Op internationale bijeenkomsten was ik niet de enige die aandrang op een oplossing voor het probleem van de Kosovaren. Die oplossing is er tot op heden niet. Het probleem blijft dus bestaan, en de Kosovaarse vluchte-

lingen worden zowat overal op de parkings van auto-snelwegen aangetroffen.

Wij kunnen die arme mensen niet aan hun lot overlaten. Ik heb de heer Flahaut gevraagd voor hun voorlopige opvang te zorgen in de Leopoldskazerne te Gent en in een kazerne in de provincie Luxemburg die nog niet klaar is. We hebben hier met een complex probleem te maken.

In januari 1999 waren er 600 vluchtelingen van Kosovo-vaarse oorsprong. In juli 1999 was hun aantal al opgelopen tot 1303. In augustus waren er 1539 en in september 1692. En dan heb ik het nog niet over degenen die zich in een schemerzone bevinden.

Men heeft hen de mogelijkheid gegeven in ons land te blijven tot 2 maart, en tot juni voor wie schoolgaande kinderen heeft.

Wat het voorlopig statuut betreft, moet er voortaan worden op toegezien dat Europa met één stem spreekt. Een van de moeilijkheden schuilt immers in het feit dat, ook al hebben de vijftien lidstaten met het beginsel ingestemd, de nadere regelen nog niet werden omschreven. Sommige landen zijn guller dan andere.

Het stelsel van voorlopige bescherming werd in de diverse lidstaten op verschillende tijdstippen afgeschaft. Het zijn die uiteenlopende regels die problemen doen rijzen.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : het communicatieprobleem is door dit antwoord zeker niet uit de wereld geholpen. Wie zullen de bewoners van het opvangcentrum zijn : echte Kosovaren, valse Kosovaren, Albanezen... ? Dat is helemaal niet zo duidelijk.

De minister wijst met de vinger naar mensenhandelaars. Terecht, maar we moeten niet denken dat elke asielzoeker via mensenhandelaars in België terecht komt.

Ik heb een suggestie : waarom die asielzoekers niet opvangen in centra in Luik, Aarlen, Bastenaken ? Dan zijn ze al dichterbij hun vaderland, wanneer ze terug worden gestuurd.

Minister Duquesne zegt dat zijn relaties met het Gentse stadsbestuur uitstekend zijn. Zou iedereen die mening delen ?

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

ERKENNING ALS RAMPGEBIED

Vraag van mevrouw Simonne Creyf tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de erkenning als rampgebied ingevolge overvloedige regenval" (nr. 162)

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : In september werd ons land geteisterd door overvloedige regenval. Een aantal gebieden zijn erkend als rampgebied, anderen niet.

De gemeente Zemst heeft in november 1998 ook een aanvraag ingediend tot erkenning als rampgebied, nadat gebleken is dat bij verscheidene landbouwers grote delen van hun oogst vernield werden ten gevolge van de overvloedige regenval. Ondertussen is er nog steeds geen antwoord van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Kan de minister mij meedelen wat de stand van zaken is in dit dossier ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : De hevige stortregens van september 1998 werden vorig jaar al erkend als algemene ramp volgens de bepalingen van de wet van 1976. Er werd een lijst van getroffen gemeenten opgesteld.

Nadien werden de schadevaststellingen verzameld en werden een aantal nieuwe gemeenten op de lijst van getroffen gemeenten opgenomen. Ook de landbouwschade werd vastgesteld. Er diende wel bepaald te worden of de schade het gevolg was van de septemberregens dan wel van de natte herfst en winter daarop.

Eind augustus 1999 deelde het departement Landbouw aan Binnenlandse Zaken mee dat er in drie gemeenten sprake is van landbouwschade ten gevolge van de stortregens in september 1998. Het gaat om Zemst, Stoumont en Lierneux.

Binnenkort zal ik een dossier voorleggen aan de Ministerraad waarmee de drie betrokken gemeenten aan de lijst van getroffen gemeenten worden toegevoegd, zodat ze recht hebben op schadeloosstelling.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Ik dank de minister voor dit antwoord.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

HET REGULARISATIEBELEID

– Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het koninklijk besluit van 6 oktober 1999 (B.S. van 7 oktober 1999), meer bepaald

betreffende de hierin vermelde regularisatiecriteria" (nr. 153)

– *Interpellatie van de heer Filip De Man tot de eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de inefficiënte uitvoering van het uitwijzingsbeleid en de concrete wijze waarop het regularisatiebeleid zal uitgevoerd worden" (nr. 83)*

– *Interpellatie van de heer Richard Fournaux tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het asielbeleid" (nr. 90)*

– *Vraag van de heer Willy Cortois tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het regularisatiebeleid" (nr. 204)*

– *Vraag van de heer François-Xavier de Donnée tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het goede verloop van het regularisatiebeleid" (nr. 221)*

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De regering heeft gisteren beraadslaagd over het KB dat doorgestuurd is naar de Raad van State.

De vragen die ik had gesteld gaan om de verschillende categorieën.

Valt de integratievoorwaarde weg voor categorie I ? De eenmalige regularisatiemogelijkheid voor mensen die langer in ons land verbleven dan vijf of zes jaar, is eigenlijk strenger dan de vorige omzendbrief en het regeerakkoord. Wie dus minder dan vijf of zes jaar illegaal in het land verblijft en geen asielaanvraag indiende, wordt dus onverbiddelijk het land uitgezet wanneer deze zich nu komt aanmelden om geregulariseerd te worden ? Welke bewijsmiddelen van aantal jaren verblijf zal men aanvaarden ? Welke fraudemechanismen zullen kunnen spelen ?

Is het correct dat al diegenen die op het grondgebied hebben verbleven en wiens aanvraag is afgewezen, nu opnieuw een aanvraag kunnen indienen ?

– *Voorzitter* : de heer **Denis D'hondt**

Voor de gemeenten blijft er onduidelijkheid bestaan. Ook de rol van de commissiesecretarissen is niet duidelijk. Intussen is het KB nog steeds niet ingetrokken. Baseert de regering zich nog op de wet van 1980 ? Hoeveel personen werden geregulariseerd ? Om welke reden werden ze geregulariseerd ? Om welke nationaliteiten gaat het ?

Het KB is door de Raad van State geschorst. Wellicht zal de Raad van State een vernietigingsbesluit uitvaardigen. Wat zal de regering doen ? Blijven intussen de bepalingen van de wet van 1980 gelden ? Er is verwarring ont-

staan omtrent de wettelijke situatie. Is de regularisatiecommissie nog operationeel ? Zal er een vaste verhouding worden gehanteerd tussen het aantal regularisaties en uitwijzingen ? Is het juist dat er voor elke uitwijzing tien regularisaties zullen worden toegepast ?

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Er valt van het Europees niveau weinig te verwachten op het vlak van de vreemdelingenpolitiek. De federale regering moet zelf de knopen doorhakken.

Minister Duquesne werd vorige week hard aangepakt door de CVP. Dat was nogal hypocriet : die partij is helemaal geen tegenstander van massale regularisaties.

De groenen voeren op het vlak van asielpolitiek oppositie binnen de regering. Ik verwijs naar uitspraken van staatssecretaris Boutmans, die verklaarde dat geweld bij de uitwijzing niet kan en dat een asielzoeker die vijf maanden zijn uitwijzing kan tegenhouden, uiteindelijk hier mag blijven. Wat is de mening van minister Duquesne over deze uitspraak ?

Gaat de minister de gemeentebesturen erop wijzen dat zij niet mogen vooruitlopen op aangekondigde wetgeving, en derhalve de vigerende wetgeving moeten respecteren ? Zal de minister die gemeenten op de vingers tikken die "voorlopige regularisatiedossiers" aanleggen ?

Zal de minister de gemeenten erop wijzen dat de dienst Vreemdelingenzaken kopie van de gegevens moet krijgen die door hen werden en worden verzameld ? Gaat de minister de dienst Vreemdelingenzaken en de politiediensten aansporen om gebruik te maken van de informatie die genoteerd werd door de diverse gemeentebesturen ?

Overweegt de minister de huidige wet tijdelijk in de koelkast te stoppen en zal men wachten om de gemeentelijke dossiers te gebruiken tot gebleken is welke illegalen zeker niet zullen worden geregulariseerd ? Met andere woorden, moeten de politiediensten momenteel nog werk maken van het opsporen van illegalen of niet ?

Stipuleert het akkoord van minister Durant met de lijnpiloten van Sabena dat slechts één illegaal per vlucht meegenomen wordt ? Hoe gaat men op die manier de duizenden illegalen en uitgeprocedeerden uit het land zetten ? Het aantal afgewezenen neemt ondertussen indrukwekkende proporties aan. Is de regering eensgezind over de terugzendingspolitiek ? Zal men met charters werken of met militaire vliegtuigen ?

Hoeveel illegalen en uitgeprocedeerden zijn deze maand al effectief uit het land gezet ? Hoeveel vrijwillig en hoe-

veel gedwongen ? Hoe werden ze uit het land weggebracht ?

De regering voorziet in een commissie voor de regularisaties. Hoe zal die commissie worden samengesteld ? Welke NGO's worden uitverkoren ? Welke beslissingsmacht krijgen zij in de commissie ? Welke juristen zullen erin zetelen ? Zal U verplicht zijn de beslissingen na te leven ?

Welke redenen zullen aanvaard worden om geregulariseerd te worden ? Kan niet iedere illegaal een beroep doen op redenen die het hem, onafhankelijk van zijn wil, onmogelijk maken om terug te keren ? Kan niet iedere illegaal humanitaire redenen oproepen ? Leidt dit beleid dan niet tot het volkomen opengooien van de grenzen ?

Hoe kan men de torenhoge problemen bij de lokale OCMW's vermijden door in 1200 extra opvangplaatsen te voorzien, terwijl er maandelijks vele duizenden asielzoekers toestromen ? Meent de regering dat zij de OCMW's kan bestraffen, terwijl zij zelf door gebrek aan doortastend beleid de problemen doet aanzwellen ? Hoe zal de regering reageren indien na de regularisatieronde blijkt dat de grote steden duizenden nieuwe steuntrekkers moeten onderhouden ? Zou het niet kunnen dat de bodem uit de OCMW-kassen wordt weggeslagen ?

Hebt u inderdaad op 13 oktober 1999 verklaard : "Meer en meer landen worden zich bewust van de nood een einde te maken aan de immigratiestop" ? Behoort België daar ook toe ? Is dat een regeringsstandpunt ? Wordt de immigratiestop van 1974 opgeheven ? Bestaat de immigratiestop in feite nog als men via de media moet vernemen dat uitgewezen vreemdelingen hier soms na enkele dagen opnieuw verschijnen ? Ligt de oplossing niet in het verstevigen van de EU-buitengrenzen ?

Tot slot stel ik eerst dat de regering een referendum over de ambtenarij wil organiseren. Deze regering is een groot voorstander van het referendum. Ik daag u uit een referendum over de regularisatie en het asielbeleid te organiseren.

De heer **Richard Fournaux** (PSC) : Hoe wil de regering de administratieve werking van de Dienst Vreemdelingenzaken verbeteren ? Iemand aan de telefoon krijgen vergt een onwaarschijnlijke volharding. Wie een duidelijk en gedetailleerd antwoord wil op zijn vragen, moet zo ongeveer van het hout gesneden zijn waarvan men helmen maakt.

Is het niet mogelijk voor nauwere betrekkingen en betere contacten tussen burgemeesters, gemeentebesturen en de bevoegde administratie te zorgen ? Toen ik mij onlangs persoonlijk aanmeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, werd ik doodeenvoudig aan de deur gezet !

Een ander probleem is dat van de echtparen. Het gebeurt dat de Belgische overheid de toestemming geeft voor een huwelijk tussen een Belg en een vreemdeling, terwijl dat de vreemdeling in kwestie niet automatisch het recht geeft om op Belgisch grondgebied te verblijven. Met die situaties moet ook rekening worden gehouden bij de hervorming van het asielrecht, eventueel door in een voorlopig statuut te voorzien voor die vreemdelingen, in afwachting van hun regularisatie.

Ik onderstreep dat ik hiermee een constructieve bijdrage wil leveren tot de discussie.

De heer **Jean-Pierre Detremmerie** (PSC) : Wie over administratieve problemen wil praten, kan inderdaad gemakkelijker terecht bij de minister dan bij de bevoegde administratie. Dat is niet normaal.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Vermits het wetsontwerp naar de Raad van State werd verzonden, zal ik mijn vragen reserveren voor de behandeling van het ontwerp in het Parlement.

Ik sluit me aan bij de opmerkingen van de heren Fournaux en Detremmerie dat de dienst Vreemdelingenzaken een gesloten vesting is waar men heel moeilijk terecht kan voor informatie en waar men vaak onheus wordt behandeld. Daar moet toch iets veranderd worden. *(Samenspraken tussen de heer Cortois en de heer De Man)*

De heer **François-Xavier de Donnée** (PRL FDF MCC) : Ik wil wat hier in verband met de Dienst Vreemdelingenzaken werd gezegd, nuanceren. Ikzelf heb met die dienst nooit enig probleem gehad.

– *Voorzitter* : de heer **Paul Tant**

Ik kom nu tot mijn vraag. Naar aanleiding van de regularisatie-operaties in Frankrijk en Italië zijn tal van personen die onwettig op het grondgebied van derde landen verbleven, naar die twee landen gereisd om ook van die maatregel gebruik te maken, waardoor het goede verloop van die operatie in het gedrang kwam.

In januari 1999 zorgde de beslissing van de Italiaanse regering om de situatie van clandestiene vreemdelingen te regulariseren voor heel wat beroering bij een gedeelte van de publieke opinie, maar ook bij de Europese partners van Italië. Italië maakt immers deel uit van de Schengen-landen, en tal van personen van buiten de Unie hebben in om het even welk land van de Unie hun toevlucht gezocht. De jongste jaren wordt de Italiaanse kust dagelijks overspoeld met clandestiene vluchtelingen. Tijdens de oorlog in Kosovo was de situatie dramatisch in de streek van Apulië.

Welke maatregelen heeft de minister van Binnenlandse Zaken getroffen om te voorkomen dat een dergelijke situatie zich in ons land zou voordoen, nu de regering zinnens is werk te maken van een regularisatieprocedure ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Vooreerst wil ik herinneren aan de noodzaak het asielbeleid te hervormen opdat de procedure sneller zou verlopen voor de asielzoekers. De situatie moet worden gesaneerd. De overheid moet in staat zijn personen die niet voor asiel in aanmerking komen, te verwijderen en moet degenen die voor regularisatie in aanmerking komen, kunnen regulariseren. Ik zal dat beleid loyaal uitvoeren en mij niet laten verstoren door scheldwoorden, beledigingen of manipulatiepogingen. Ik ben er namelijk van overtuigd dat er geen ander beleid mogelijk is. We kunnen de grenzen niet sluiten, maar we kunnen ze evenmin volledig openstellen.

De verwijderingen worden voortgezet. Op 19 oktober hebben een vijftiental verwijderingen plaatsgevonden. Er wordt een regularisatie-operatie voorbereid. De "ongeschikten" worden verwijderd. Als er twijfel bestaat over het feit of iemand al dan niet kan worden geregulariseerd, zal ik die persoon niet laten verwijderen.

Wij blijven erbij dat de wettelijke basis voor de regularisaties bestond, maar we willen een punt zetten achter die controverse. Het koninklijk besluit wordt in een wetsontwerp omgezet, en ik ben ervan overtuigd dat noch de meerderheid noch de oppositie in de val zullen trappen van hen die ons in moeilijkheden willen brengen.

Mijnheer de Donnée, de bepalingen zijn duidelijk. Wie in aanmerking wil komen voor regularisatie, moet in de eerste plaats het bewijs leveren dat hij al vóór 1 oktober 1999 in België verbleef. Dossiers van vreemdelingen die intussen in ons land zijn aangekomen om te profiteren van de nieuwe beslissingen, worden de commissie voor de regularisaties gewoonweg niet voorgelegd. De grenscontroles moeten verscherpt worden om te voorkomen dat mensen de regels zoals bepaald in het verdrag van Schengen omzeilen. Het Parlement moet zeker kritisch blijven, maar dit is een gezonde regularisatie-operatie.

Is het immers niet beter mensen uit de klauwen van de mensenhandelaars te redden ? We zullen de achterstand wegwerken : er zijn momenteel 20.000 dossiers hangende !

Het nieuwe wetsontwerp lijkt als twee druppels water op het koninklijk besluit.

Het vierde criterium, dat van de duurzame sociale banden, houdt in dat men zich ook zal kunnen beroepen op

een korter verblijf op Belgisch grondgebied, bijvoorbeeld wanneer men kennelijk in België heeft gewerkt.

Ik kan de heer De Crem geruststellen : de regering weet heus wel waar ze naartoe wil.

Ook ik ben een verdediger van de belangen van de gemeenten. Ik heb de eerste minister gesuggereerd ter zake met de gewesten overleg te plegen.

De termijn van drie weken zal niet moeten worden verlengd. Tal van personen hebben van de termijn die hen werd verleend, gebruik gemaakt om de voor hun dossier noodzakelijke stukken te verzamelen.

Wat de aanvragen op grond van artikel 9 van de wet van 1980 betreft, worden er momenteel nagenoeg 8000 onderzocht. Van 1 maart tot 3 september werden 1407 gunstige beslissingen en 1149 weigeringen, hetzij wat de grond van de zaak, hetzij wat de ontvankelijkheid betreft, opgetekend. Voor die periode werden dus 55% van de aanvragen aanvaard. Momenteel komt het erop aan degenen die een regularisatieaanvraag indienen, degelijk te informeren of hen door te verwijzen naar het Centrum voor gelijkheid van kansen, waar zij zullen worden geholpen.

Eenieder moet zijn verantwoordelijkheid op zich nemen. Ik heb dat gedaan en vraag hen het nodige te doen om de opvang in goede banen te leiden en erop toe te zien dat de nodige inlichtingen worden verstrekt.

In afwachting van een duidelijke beslissing moeten degenen voor wie de regering er zich toe verbonden heeft met een regularisatie in te stemmen, worden geholpen. Bij het inzamelen van de gegevens moet de wet op de persoonlijke levenssfeer uiteraard worden nageleefd.

De commissie zal uit verscheidene kamers en een secretariaat bestaan. In elke kamer hebben een rechter, een advocaat en een vertegenwoordiger van mensenrechtenorganisaties zitting. Ik denk niet dat ik veel reden zal hebben om af te wijken van het door die kamers uitgebrachte advies. Niettemin behoudt de minister een discretionaire macht. Artikel 9, derde lid, van de wet van 1980 werd verkeerd geïnterpreteerd. Sommigen hebben duidelijk niet goed gelezen wat er staat. Voor de rest, mijnheer De Man, wendt u tot de minister van Maatschappelijke Integratie !

De regering steunt mij in mijn verklaringen, aangezien een hervorming van de besturen gepland is. Het is onmogelijk om het verschijnsel immigratie totaal uit te bannen. Wij hebben 20.000 Kosovaren opgenomen. Ook al gaan die mensen in principe terug naar hun land, sommigen zullen hier blijven. Met die realiteit moeten we

rekening houden en een integratiebeleid voeren. Ik heb altijd gepleit voor een vlottere naturalisatieprocedure, zodat deze mensen alle aan de Belgische nationaliteit verbonden rechten én plichten krijgen.

De heer Fournaux antwoordt ik dat de Dienst Vreemdelingen zaken het niet onder de markt heeft. De vernieuwing moet tot een betere werking van die dienst leiden.

Bij de Dienst Vreemdelingen zaken is er een controlecel die met de contacten met de gemeenten is belast. Ik zal de Dienst Vreemdelingen zaken vragen of het niet mogelijk is verbeteringen aan te brengen. Men zou bijvoorbeeld telefoonlijnen voor de gemeenten kunnen voorbehouden. Ik zal mij echter niet in de behandeling van de dossiers mengen.

De administratie kampt met heel wat moeilijkheden. Het is niet makkelijk om dergelijke ingewikkelde dossiers te behandelen. Mijnheer Fournaux, ik zou willen dat ook u begrip opbrengt voor de problemen waarmee de Dienst Vreemdelingen zaken kampt.

Bij het indienen van de regularisatie-aanvraag kan fraude zijn gepleegd. Stelt de commissie fraude vast, dan moet zij de minister aanbevelen aan de betrokkene geen regularisatie toe te kennen.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De periode van 1 oktober tot de verschijning in het Belgisch Staatsblad plus drie weken is belangrijk. Voor mensen die zich na 10 oktober aanmelden is het niet duidelijk of de oude of de nieuwe procedure geldt. Het is bovendien waarschijnlijk dat het aanzuigeffect erg wordt verhoogd door de procedures. Wij zouden een verscherpte controle aan de grenzen willen zien. Zonder territoriumcontroles is de kans groot dat België wordt overspoeld door nieuwe golven vluchtelingen.

De heer **Filip De Man** (VL. BLOK) : De minister heeft sommige vragen niet beantwoord. Als iemand zijn uitwijzing vijf maanden kan tegenhouden mag hij blijven, zei een staatssecretaris. Is dat een regeringsstandpunt ?

Wat zal er gebeuren met de gemeentelijke informatie na de regularisatieperiode ? Zal die kunnen worden gebruikt door de politiediensten ? Is het waar dat er slechts één illegaal per lijnvlucht zal vertrekken ?

Op 19 oktober zijn er vijftien mensen uit het land gezet. Men zal dus massaal regulariseren en nauwelijks uitwijzen.

Ik begrijp ten slotte ook dat deze regering wenst dit belangrijke dossier niet in een referendum voor te leggen aan de bevolking.

De heer **Richard Fournaux** (PSC) : Ik heb het rechtstreekse nummer van de heer Schwebebach niet zoals de heer de Donnée. Hij kan trouwens niet alle burgemeesters te woord staan. Het werk van de Dienst Vreemdelingen zaken is zwaar. Ook voor de gemeenten is het moeilijk informatie te verkrijgen en de dossiers te vervolledigen. Ik dring aan op een nauwere band tussen het gemeentebestuur en de federale administratie.

Van uw verbindingdienst heb ik nog nooit gehoord. Ik twijfel er niet aan dat de minister van Ambtenaren zaken onze instellingen in de gewenste richting zal doen evolueren.

Ik heb uw voorganger al gevraagd of de Dienst Vreemdelingen zaken mensen niet welbewust op een botte manier afscheept, kwestie van ze te ontmoedigen. Dat bleek nog waar ook, aldus uw voorganger. Aan de vooravond van het derde millennium is zo'n houding onaanvaardbaar. Op mijn vraag over de huwelijken heeft u niet geantwoord.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Huwelijken tussen buitenlanders en Belgen zijn toegestaan en worden voltrokken tenzij de ambtenaar van de burgerlijke stand zich ertegen verzet omdat het een schijnhuwelijk betreft. De aanvraag van een buitenlander om zich als echtgenoot van een Belgische vrouw in ons land te vestigen zal evenwel worden afgewezen als de buitenlander niet voldoet aan de voorwaarden om tot het grondgebied te worden toegelaten, namelijk wanneer hij geen geldig paspoort, eventueel met visum, heeft.

Wanneer het een afgewezen asielzoeker betreft die met een Belgisch burger huwt, moet hij of zij aan de voorwaarden inzake toegang tot het grondgebied voldoen. Die voorwaarden zijn voor iedereen gelijk en er is geen enkele reden om gewezen asielzoekers ervan vrij te stellen.

De betrokkene moet bovendien een visum wegens gezinshereniging kunnen overleggen als hij daartoe ten gevolge van zijn nationaliteit verplicht is. De persoon in kwestie moet dus naar zijn land van herkomst terugkeren om het visum te verkrijgen. Normaal gezien zal hij het visum krijgen, tenzij hij al gehuwd was. Als de betrokkene het land is binnengekomen met een toeristenvisum, zal zijn verblijfssituatie worden gereguleerd.

Als u mij de gegevens over het specifieke geval waarover u sprak, bezorgt, zal ik het laten onderzoeken.

De procedure van visumaanvraag moet hoe dan ook worden vereenvoudigd en verbeterd.

De heer **Vincent Decroly** (Ecolo-Agalev) : Wat de Dienst Vreemdelingenzaken betreft, moet een onderscheid worden gemaakt tussen individuele gevallen en betrekkingen met advocaten die om inlichtingen vragen. De advocaten worden vaak grof behandeld.

Ik heb uw opvatting over de discretionaire bevoegdheid niet goed begrepen. Kan u een en ander verduidelijken ?

Indake de gebeurtenissen die zich in Gent en Tienen hebben afgespeeld, zou u het slachtoffer van overijverige plaatselijke ambtenaren zijn geweest. Beschikt u over gegevens terzake ? Zal u reageren ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Artikel 9 van de wet regelt mijn discretionaire bevoegdheid, die zeer ruim is. Dat betekent echter niet dat de minister geen verantwoording moet afleggen.

Ik heb de vraag met betrekking tot Gent al op een vorige vergadering beantwoord.

De **voorzitter** : Twee moties werden ingediend. Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Pieter De Crem (CVP), Richard Fournaux (PSC) en Jean-Pierre Detremmerie (PSC). Ze luidt als volgt :

"Na de minister te hebben gehoord,

verzoek ik de regering :

– een bijzondere inspanning te doen om de werking van het bestuur dat bevoegd is op het stuk van het asielrecht, te verbeteren ;

– tevens de contacten en het overleg tussen dat bestuur en de burgemeesters (en de gemeentebesturen) te vergemakkelijken ;

– en open oog te hebben voor het specifieke probleem in dat verband van de echtparen."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt (PRL FDF MCC), Charles Janssens (PS), Tony Smets (VLD), François-Xavier de Donnée (PRL FDF MCC) en Willy Cortois (VLD). Over deze moties zal later in plenaire vergadering worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

PENSIONERING VAN BEROEPSBRANDWEERLUI

Vraag van de heer Marcel Hendrickx tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het koninklijk besluit van 3 juni 1999 betreffende de invoering van de mogelijkheid van

een verlof voorafgaand aan de pensionering voor de leden van een beroepsbrandweerkorps" (nr. 192)

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : Enkele maanden voor de parlementsverkiezingen van 13 juni 1999 kreeg de toenmalige staatssecretaris voor Veiligheid een groep betogers voor zijn kabinet, leden van de brandweer van het Brussels Gewest.

Op 3 juni 1999 werd reeds een K.B. uitgevaardigd dat werd gepubliceerd op 13 juni 1999. Dit K.B. dreigt de rust bij het personeel van de beroepsbrandweerkorpsen te verstoren en zou daarom best onmiddellijk worden ingetrokken. In hoofdstuk II, artikel 3 § 1 van dit besluit staat : "De gemeenteraad *kan*, binnen een periode van maximaal twee jaar die ingaat op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, voor het personeel bedoeld in artikel 2, binnen de grenzen van de hierna gestelde voorwaarden, beslissen tot een vrijwillige maatregel van verlof voorafgaand aan de pensionering."

De federale overheid zaait verwarring door het feit dat de keuze van het al dan niet toepassen van het systeem wordt overgelaten aan de gemeenteraad, wat ongetwijfeld tot verschillende toepassingen in het land zal leiden en dus onrust zal zaaien in de brandweerkorpsen. Welke houding neemt de huidige minister van Binnenlandse Zaken aan tegenover dit probleem ?

Er is geen continuïteit gepland in het besluit, vermits het enkel toepasselijk is voor een termijn van twee jaar, ingaande op 1 januari 2000. Gelden de overwegingen die aanleiding gaven tot dit besluit dan niet meer voor de brandweerlieden die na 1 januari 2002 de gestelde leeftijdsgrens hebben bereikt ?

De financiële last van dit besluit wordt volledig bij de gemeenten gelegd, waardoor een belangrijke meerkost ontstaat. Immers, het personeelslid dat van de maatregel zou genieten behoudt niet alleen 80 % van zijn laatste activiteitswedde, er moet bovendien voorzien worden in een onmiddellijke vervanging. Men mag verwachten dat meerdere gemeenten om budgettaire redenen niet zullen ingaan op het K.B. en op de vraag naar de toepassing ervan door de vakbonden. Is er een mogelijkheid om de gemeenten vanuit de federale overheid tegemoet te komen ?

Kan het besluit niet beter vervangen worden door een systeem waardoor brandweerlieden ouder dan 55 jaar die het stresserende van hun opdracht niet meer aankunnen in andere taken worden ingeschakeld ?

Als dit KB van toepassing wordt, gaan we moeilijke tijden tegemoet.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Men moet de gemeenten de keuze en de tijd laten om het systeem al of niet in te voeren, of hen ten minste specifieke keuzes laten maken. Dat betekent dat de gemeentelijke autoriteiten autonoom kunnen beslissen om het verlof voorafgaand aan de pensionering in te voeren.

De brandweerlieden die na 1 januari 2002 de gestelde leeftijdsgrens bereiken, vallen niet onder de toepassing van dat systeem.

Uit de vergadering van het comité C.1. van 3 mei 1999 is duidelijk gebleken dat de federale overheid de gemeenten niet financieel tegemoet kan komen bij de implementatie van dit systeem.

Het aantal betrekkingen waar brandweerlieden die hun taken wegens ouderdom of stress niet meer aankunnen, eventueel kunnen worden tewerkgesteld, is zeer beperkt.

De heer **Marcel Hendrickx** (CVP) : De minister kiest dus voor een formule waarmee we incidenten tegemoet gaan. Ik betreur het dat hij niet bereid is om na te denken over andere oplossingen. Ik nodig hem uit na te gaan wat de financiële consequenties van deze maatregel voor de gemeenten is.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

BESCHERMING TEGEN DE GEWELDCRIMINALITEIT

Vraag van de heer Willy Cortois tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de bescherming van de private sector tegen de gewelddriminaliteit" (nr. 219)

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Net zoals de overvallen op de geldtransporten worden de overvallen op particulieren van langsom drierster. Bij gebrek aan een doeltreffende reactie van de overheid, wiens taak het is om de veiligheid van burgers te garanderen, rest er voor de particulieren niets anders dan zelf ook naar meer drastische verdedigingsmechanismen te grijpen om haren en goed te beveiligen. Zoals uit een aantal recente voorvallen blijkt, dreigt dit tot een escalatie van geweld te leiden. Het is de taak van de Staat om de veiligheid van zijn burgers en van hun eigendom met dwang te garanderen en dat recht moet gehandhaafd blijven, maar dan moet de overheid wel maatregelen nemen om de gewelddaad ernstig aan te pakken. Naar aanleiding van de overvallen op een aantal juwelierszaken werd op initiatief van de minister van Justitie reeds een rondetafelconferentie belegd waarin een concreet actieplan tegen gewelddaad beloofd werd tegen het einde van het jaar.

Van de minister zou ik willen vernemen welke maatregelen en initiatieven hij in afwachting van de uitvoering van dit actieplan zal nemen om de escalatie van de gewelddaden tegenover de juweliers en andere kleine zelfstandigen tegen te gaan.

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Nederlands*) : De laatste weken zijn er meer overvallen op juweliers en zelfstandigen. Het is nog niet duidelijk of dit een tijdelijk fenomeen is of een nieuwe trend. De rijkswacht schat het aandeel van de overvallen op juweliers op 4 procent van het totaal.

Een aantal maatregelen moeten op dit ogenblik worden genomen op drie verschillende niveaus. De sector zelf kan een aantal bijkomende maatregelen nemen. In de sector van de geldtransporten leidde dit tot belangrijke resultaten. Voor juweliers kan het wegnemen van waardevolle voorwerpen uit de uitstalramen na sluitingstijd en het installeren van een stil alarm worden overwogen. Verder kunnen er maatregelen worden genomen door burgemeesters en provinciegouverneurs.

De bevoegdheid van de politie moet ter discussie staan op gemeentelijk vlak. Ook op nationaal niveau moet er een debat komen.

Men moet zich concentreren op preventie. Er moet gedacht worden aan een nieuw alarmnet. Zelfstandigen die door hun activiteit een mogelijk doelwit vormen, moeten in het debat worden betrokken.

Ik ben volop bezig de verschillende factoren te bestuderen. Een vergadering van juweliers en goudsmeden met leden van het kabinet staat deze week nog op de agenda. De preventiepolitiek die ik wil voeren moet tot een groter veiligheidsgevoel leiden. In elk geval moet worden vermeden dat de zelfstandigen het recht in eigen handen nemen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

MODERNISERING VAN HET OPENBAAR AMBT

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de eerste minister en tot de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de modernisering van het openbaar ambt" (nr. 142)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De minister heeft al in het verleden blijk gegeven van grote managements kwaliteiten.

De gemeenten zijn bezig met het aanpassen van het personeelsbeleid.

De totstandkoming van de maatregel doet denken aan de bijeenkomst van Poupehan. Dit wekte onze bezorgdheid. Wat werd er besproken ? Wat zullen de procedures en timing zijn ? Van de aangekondigde externe audit van de openbare besturen is er geen sprake meer.

Wat zal de rol van de externe raadgevers nog zijn ? Welk evenwicht probeert de minister te vinden tussen externen en internen ?

– *Voorzitter* : de heer **Tony Smets**

De publieke bevraging zou over het beleid van de NV België gaan.

Het referendum zou adviserend zijn. Een dergelijk referendum kan men niet binnen de zes maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen organiseren. Vooral het statuut van het overheidspersoneel is belangrijk. Wil u daar ook aan raken ? Zullen de vakorganisaties daar dan bij betrokken worden ? Wat is de rol van het Parlement hierin ?

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Nederlands*) : De maatregel werd inderdaad voorbereid in de Ardennen, in de buurt van Poupehan. Daar werd dus niet enkel de frank gedevalueerd, maar ook de ambtenaar gerevalueerd. (*Glimlachjes*)

Daar was ikzelf aanwezig, samen met de secretarissen-generaal van de verschillende departementen, twee vertegenwoordigers van de sociale parastatalen, een consultant van een extern bureau en een viertal leden van mijn kabinet.

Er is uitleg gegeven over de beslissingen van de Ministerraad van 1 oktober 1999. Tegen januari 2000 zal een groep met drie externe bureaus een ideaalsituatie uittekenen. Het college wordt tussentijds op de hoogte gebracht. Er moet ook een architectuurtekening komen van de modernisering en de informatisering van de ambtenarij. Daarvoor zijn offertes aangevraagd bij een groep consultants.

Bestuurlijke vernieuwing moet efficiënt en transparant zijn. De belangrijkste activa zijn de personeelsleden in overheidsdienst. Engagement van de politieke wereld is uiteraard cruciaal. Doel is verhoogde autonomie van de diensten en het steunen op resultaten.

Daarbij komt nog de klantgerichtheid. Er wordt vastgesteld wat een klant kan en mag verwachten. Dit wil niet zeggen dat de wensen van de klant in alle omstandighe-

den worden ingewilligd. Transparantie en eenvoud van regelgeving zijn andere prioriteiten : men moet op ieder moment weten wat men kan verwachten en dit van bij het begin van het contact.

Leidinggevende ambtenaren moeten assessment-trainingen en evaluaties doorstaan. Er zal veel meer aandacht worden geschonken aan extra-vorming. Vergelijken met het Vlaamse niveau heeft het federaal openbaar ambt hier een zeer grote achterstand weg te werken.

Er is dan ook nood aan een nieuw, beschrijvend, evaluatiesysteem.

Verhoogde toegankelijkheid kan verwezenlijkt worden door een afplating van de hiërarchie. Er moet een systeem van permanente organisatie-ontwikkeling tot stand komen. Bovendien moet meer aandacht besteed worden aan informatisering. Informatica en telefoon zullen worden doorgelicht. Hiervoor zijn meer middelen nodig.

Ik wil het college bij dit beleid betrekken. Daarom is er nog geen zekerheid over de timing.

Het *Belgisch Staatsblad* zal worden aangepast, de fiscale zegels zullen worden afgeschaft, het Vast Wervingssecretariaat zal worden hervormd.

Er komt geen grote nieuwe externe audit. Externen zullen wel onder meer worden betrokken bij de evaluatieprocessen.

De ombudsmannen horen niet bij het management. Ze worden dus niet bij het hervormen van het management betrokken.

De hervorming zal worden getoetst, maar de vorm van die toetsing ligt nog niet vast. Het zal normaliter niet de vorm van een klassiek referendum aannemen. Deze hervorming zal niet zozeer via wetgevende processen gebeuren. Vanzelfsprekend ben ik te allen tijd bereid het Parlement op de hoogte te houden van de evolutie van de hervorming.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De commissie zal haar verantwoordelijkheid moeten opnemen. Onder meer responsabilisering zal een pijnpunt worden.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De commissievergadering wordt gesloten om 12.55 uur.*